

Ellanghult a francia-angol offenzíva.

Berlin, október 5. A nagy főhadiszállás jelenti: Az angoloknak a Loostól északra levő erődmű ellen sikertelen támadásaik alkalmával halottakban és sebesültekben szenvedett igen jelentékeny veszteségeken kívül, több mint nyolcvan foglyot és két aknavetőt hagytak kezeink között.

Azon árokreszt, melyet a franciák a Givenchitől északnyugatra fekvő magaslaton megszállottak, tegnap visszafoglaltuk, eközben négy francia gépfegyvert zsákmányoltunk.

A Champagneban az ellenség erősebb tüzéségi tűz alatt tartotta a Souaintól északnyugatra levő állást, hol az ellenség támadó szándéka felismerhető volt. Ágyutüzünk megakadályozta az ellenség előrenyomulását. Vaunisonnál aknarobbantásokkal megelőztük az ellenséget; számos aknáját szétzúztuk.

Ellenséges repülők a Maastól északkeletre fekvő Biacche, St. Vaast helységre bombákat dobtak; egy polgárt megöltek; egyéb kár nem történt.

Legfőbb hadvezetőség.

(Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.)

A franciák megszállták a bolgár határmenti vasútvonalat.

Chiasso, október 5. Szalonikiból október harmadiki kelettel jelentik a *Secolo*-nak:

Este hat óráig a Karaburnu-foki előtt tizenhat francia szállítógőzös vetett horgonyt. Ezekkel a hajókkal tisztán francia sorkatonaság jött. Mihelyt a francia csapatok partraszállottak, azonnal a vasútállomásra mentek, hogy onnan Szerbiába és a bolgár határra szállítsák őket. A Gevgeliből Velezbe vezető vasutat, mely leginkább van kitéve a bolgárok támadásának, haladéktalanul megszállták, hogy zavartalan csapatszállítást biztosítsanak.

Elszászban is támadás készül.

Zürich, október 5. A mai lapokból világosan ki lehet olvasni, hogy a franciák legközelebb *Felsőelszászban fogják megkísérteni a német front áttörését.* Hogy ez a kísérlet a németeket nem találja majd készületlenül, az abból következtethető, hogy egy baseli távirat szerint már napokkal ezelőtt *nagyobb német csapatösszevonások* történtek a kérdéses helyen.

György király és Poincaré távirati váltása.

Genf, október 5. A Havas-ügynökség jelentése szerint György angol király Poincaré elnökhöz a következő táviratot intézte: „Csodálattal kísérttem a francia hadsereg pompás teljesítményeit és megragadom az alkalmat, hogy önnek, elnök ur, valamint Joffre tábornoknak és az egész francia nemzetnek szerencsét kívánjak a nagy sikerhez, amelyet a bátor francia csapatok közös offenzívánk kezdete óta arattak. György.

Poincaré elnök erre a következő távirati választ küldte: „Amikor a francia csapatok

Felséged hízogő üzenetét olvassák, mélységes hála és büszkeség érzése tölti el őket. Tudják, hogy a szövetséges csapatok megértő együttműködése és French marsall fényes offenzívája mennyivel járult hozzá az utolsó napok közös sikeréhez. Az egész francia nemzet nevében beszélek, amikor Felségednek és a bátor brit seregnek legmelegebb szerencsekívánataimat kifejezem. Raymond Poincaré.”

Még egy ilyen győzelem...

Genf, október 5. A *St. Gallener Tagblatt* párisi levelezője jelenti: Az új offenzíva óriási veszteségei valósággal kétségbeejtik Párist. Az egész város gyászol. Egyre-másra jönnek a hírek elesettekről. Alig van már család Párisban, amelynek ne volna újabb gyásza. Civrieux katonai kritikus a *Matin*-ben *pirrhusi győzelemhez hasonlítja az offenzíva eddigi látszólagos sikereit.* Figyelmezteti a hiszékeny francia közönséget, hogy *a németek első vonalainak egy része ugyan a kezünkben van,* de a németeknél mindig *a második és a harmadik vonal a fontos* és ettől függnék a további események. Az *Oeuvre*-ben Verreaux generális a hadiszerencse forgandó voltáról igen pesszimisztikus hangon értekezik. A *Figaro* figyelmezteti a közönséget, hogy a műveletek még nem értek véget és a német haderő nagyon is céltudatosan dolgozik.

Az antant visszavonja csapatait a Dardanelláktól.

Bécs, október 5. A *Fremdenblatt* azzal a hírrel kapcsolatban, amely a francia és angol csapatoknak Szalonikiban való partraszállításáról szól, a következőket írja:

Közel fekvő az a feltevés, hogy Franciaország és Anglia örömmel ragadták meg az alkalmat, hogy félig-meddig *tisztességes módon kilábaljanak a szerencsétlen akcióból.*

Párisban és Londonban bizonyára már felismerték, hogy a dardanellai vállalkozás kilátástalan és hogy a tengerszorosoknál lefolyt nyolc havi elkeseredett harcok a legborzalmasabb veszteségeknél egyebet nem hoztak. A német és magyar-osztrák hivatalos jelentések, amelyek délkeleti hadi eseményekről szóltak, már első megjelenésüknél azzal a hatással jártak, hogy *Anglia és Franciaország hozzáálltak csapataiknak a Gallipoli félszigetről legalább részben való visszavonásához,* miáltal legalább Konstantinápoly szempontjából könnyebbült a helyzet.

Ha párisi és londoni lapok most hirtelen azt a felfedezést teszik, hogy Szalonikin át vezet a legrövidebb út a török fővárosba, akkor a dardanellai vállalkozás földésének ez a sajátos megokolása aligha fog hiteltre találni. A közép-európai hatalmaknak tehát az a körülmény, hogy angol-francia csapatokat szállítanak Gallipoliból Szalonikiba, csak kíváncsi lehet.

Adakozzunk a rokkantaknak

és a világtalan katonáknak!

A Délmagyarország telefonjai

Szerkesztőség 305.
Kiadóhivatal 81.

LEGUJABB.

FRANKFURT: A „*Frankfurter Zeitung*” jelentése szerint Románia Londonból újabb kölcsönt vett fel.

DEBRECEN: Kupfer Jenő kenyérgyárost, mivel a hadseregnek rendszeresen romlott kenyeret szállított, a debreceni törvényszék négy évi börtönre és 4000 korona pénzbüntetésre ítélte.

Ítélet a szegedi hadseregszállítók második csoportjának ügyében.

Hivatalosan közlik:

A szegedi királyi törvényszék ötvenhét napig tartó tárgyalás alapján a mai napon hirdette ki ítéletét abban a bűnügyben, amelyet a cs. és kir. Élelmezési fiókraktár részére vásárolt élelmicikkek és egyéb szükségleti tárgyak beszerzésére vonatkozó szerződések megkötése és teljesítése körül a hadi szállítók második csoportja által elkövetett nagyarányú visszaélések miatt indítottak.

A királyi törvényszék ténymegállapítása szerint a vádlottak az élelmezési fiókraktár vezetésével megbízott cs. és kir. élelmezési tisztet megvesztegették és ily módon a szerződéseknek magasabb egységárak mellett való megkötését, egyes esetekben pedig kisebb mennyiségű vagy silányabb minőségű áruk átvételét eszközölték ki, sőt vádlottak egyik-másika nem szállított áruk vételárának kifizetésére is rábirta az említett élelmezési tisztet.

Egyes vádlottak ezenfelül az élelmezési tisztől lebélyegzett katonai fuvarlevelet szerezték meg s azoknak felhasználásával jogtalanul saját áruikat szállították. Ily módon a kincstár tetemes károsodást szenvedett.

A kir. törvényszék Beregi Béla vádlottat 3 évi fegyházra, Solti Lipót Pál vádlottat 2 évi fegyházra, Kárász József vádlottat 7 évi fegyházra és 7000 korona pénzbüntetésre, Böhm Sándor vádlottat 8 évi fegyházra és 9000 korona pénzbüntetésre, Mandl Zsigmond vádlottat 7 évi fegyházra és 6000 korona pénzbüntetésre, Bokor János vádlottat 6 évi fegyházra és 6000 korona pénzbüntetésre, — Lória Henrik vádlottat egy évi és 6 hónapi börtönre, Wellisz Géza vádlottat 8 hónapi börtönre, Gombos Géza vádlottat 1 évi és 6 hónapi börtönre és Holczer Ede vádlottat 1 évi fegyházra és 2000 korona pénzbüntetésre ítélte.

Az élelmezési tiszt ellen a temesvári cs. és kir. hadosztálybírósa által folyamatba tett bünvádi eljárás még befejezést nem nyert.

Kokszkiviteli tilalom Hollandiában.

Hága, október 5. A kormány kokszkiviteli tilalmat adott ki. (M. T. I.)

Helyreállt a hajóközlekedés Hollandia és Anglia között.

Vlissingen, október 5. A hajóforgalom Hoek van Holland és Harwich között ismét megindult. (M. T. I.)